



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino Comiti. 229.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

ζειτονίους χαρέσθαι ἔνωσιν, καὶ κοι-
νωνίους ἡμᾶς τῆς αὐτῆς ποιεῖν βασι-
λεῖσα.

Ερμίνωνόρπιτ. σλ.

Επι.

Γέραφας δηλωθῆναι σοι δίπλα
τινῶν ὁδῶν τοῦ θεογνόντος πάντας πι-
κούσεν ποιῶσαι, κινδυνούς αρχαλέον
ὑπέμενε, καὶ τούτη ἐξέλεπτο αὐτὸν τὴν
συμπλοκάποντα ἡ τραχύτης. ἐπειδὴ,
φημί, ἡ χαρέσθεος ἐξ ἀδικίας θυσίας,
καὶ ἡ τραχύτης τούτη πίεται δῆρα. ἡ
γάρ πᾶς ὁ βελόμνος εὖ ποιεῖ, αλλ' ὁ
ἀξιώς θεοῦ καὶ κτιστήμνος, καὶ ἵπατ-
γειλάμνος τῶν θυσίας.

Τῷ αὐτῷ. σλ.

Ἐπειδὴ πάρεμπτον τῆς πονηρίστεως
εἰς ἄγνοος γενεθλίου, λόδι ὅπιον Κάινον
δῆρα τραχύτηγε, καὶ πάπαρχε τὴν
γεννημάτων τὰ δῆρα. ἀλλὰ τῇ συχρό-
τηπόθεος τῆς γνώμων τραχύτην
αὐτὸν μὴν ἐχειροπέπλη, τὰ δὲ δῆρα
αὐτῷ ἡ τραχύτητα. καὶ τοι τὸν τρα-
βίστεως τραχυομαθέντα.

Κερκυρα. σλ.

Ταῦταν ταῦταλμοις καὶ θεραπεῖσι γνά-
μοις κινδυνοῖς καὶ φόβοις δινεκεῖσι ἀκο-
λυθεῖσι, ταῦτα δὲ τραβέσι καὶ ἡμέραις
ἐπιμονοῖς καὶ πιμένῃ καὶ εὐτολμίᾳ. ἐ-
ποιῶν μὴ τὸν ὄρθην τὴν τραχυμάτων
ἀνοίξει εἰς πριμάσα κρίσιν, τῆς κρείτιο-
νος μοιρας γενεῖ, καὶ φέρειν τῆς κρείτιος.

Σιλεσίων Επισκόπῳ. λβ.

Καλὸν μὲν τὸ τρέψαντα κινδυνόν εἶσ-

θεῖ τὸν ὄσφιδα, καὶ θεῶν Διονυσοῦν-

θεῖ, καὶ βάλλειν τὰς ἐναντίας φά-
λαγξας πίτει. ἀλλὰ μὴ ῥαβυμοῦτες
καὶ ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις ὑπκεῖσθαι,
ἐπειδὴ εἰς τὸν τραχύλθυρον ἀβύλιας,
ἔστε μηδὲ καυρὸν ἔχειν θεῶν ιερατεύμνη,

bis coniunctionem cum Deo conciliat,
nōsque regni ipsius confortes ac participes
reddit.

Hermino Comiti. 229.

Petijsti per literas, vt tibi declararem
quam ob caussam cū quidam ea mente
venisset, vt de pauperibus bene mereretur,
graue discrimen subiit, nec eum animi in-
stitutum ex aduersis casibus eripuit. Quo-
niam, inquam, Deus victimis iniqua ratione
partis minimè delectatur, nec adulterina dona admittit. Neque enim quis-
quis vult, benignè facit: verūm is demum,
qui vt Deo dignum est, sacrificium & ac-
quisiuit, & promisit.

Eidem. 230.

Quandoquidem à me quæsisti, vt re-
sponsūl meū literarū sacramētū testi-
monio confirmarem, illud scito, quod
Cain & dona obtulit, & eorum, quæ enata
fuerant, primitias. Verūm Deus animi ip-
sitis improbitatem perspiciens, ad eum o-
culos minimè coniecit: nec ipsius munera
suscepit, quamvis etiam alioqui ex volun-
tate atque animi instituto oblata.

Genes.

Cercyrio. 231.

Audaces ad omnia & temerarios ani-
mos, pericula & perpetui terrores comi-
tantur: lenes contrā & mansuetos, laudes
& honores, ac præfidentia. Quamobrem,
nisi rectum de rebus iudicium amentia
perdidisti, scelerata parte missa facta, ad
meliorem te adiunge.

Synesio Episcopo. 232.

Pxclarum atque commodum est ante
oborta pericula lumbos præcinctos habe-
re, Deoque administram operam præbere,
atque aduersarias copias fide fundere ac
profligare, non autem segnitie atque igna-
uia torpentes, inimicorum & hostium te-
lis patere. Quandoquidem ed imprudens

H. ij